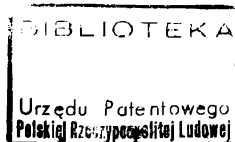

2 maja 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 5630.

Maschinenfabrik Walter & Kuffer
(Schweinfurt, Niemcy)
i Wilhelm Kuttruf
(Seligenstadt, Unterfranken, Niemcy).

Kl. 45-28.

45a 1/10

Motyka ślizgowa.

Zgłoszono 31 stycznia 1925 r.

Udzielono 21 sierpnia 1926 r.

Pierwszeństwo: 8 lipca 1924 r. (Niemcy).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest motyka ślizgowa, różniąca się od znanych motyk ślizgowych tem, że noże tnące połączone są z utrzymującą je ramą sztywnie i nastawialnie. Sama rama służy przytem do regulowania głębokości wcinania się w ziemię noży tnących, które przesuwają się bezpośrednio po ziemi.

Rama motyki ślizgowej składa się z dwóch żelaznych belek, w których są osadzone dwa noże tnące. Nachylenie tych noży można dowolnie zmieniać, co umożliwia wykonywanie rozmaitych robót ziemnych. Noże tnące są zaostrome jednostronnie i osadzone są mimośrodowo względem środkowej osi podłużnej części

ramy tak, że przez ich przestawianie, a także przez przekładanie całej motyki można osiągnąć najrozmaitsze położenia noży tnących względem ramy i ziemi, a więc można ich położenie dostosować do jakości ziemi.

Fig. 1 przedstawia motykę ślizgową w widoku bocznym, przyczem noże tnące są nastawione w jednym kierunku, fig. 2 przedstawia tę samą motykę z nożami ustawionymi w kierunkach przeciwnych; fig. 3 uwidacznia poziomy rzut motyki i fig. 4 przedstawia w większej skali rozmaite możliwości ustawienia noży.

Motyka składa się z dwóch belek *a* ramy, połączonych z sobą dwoma nożami *b* i *c*. Motyka jest zaczepiona do belki cią-

gnącej *a*, a poza motyką może być jeszcze dołączona na łańcuchach *b* belka wygładzająca *e*.

Oba noże (fig. 4) są zaostrzone jednostronnie, więc ich ostrze *g* nie leży w środkowej płaszczyźnie noża. Każdy z noży posiada na końcach czworokątne czopy *h*, wchodzące w czworokątne otwory bocznych belek *a* z podkładkami *i*, oraz zatyczkami *k*. Takie osadzenie umożliwia łatwe i szybkie wyjmowanie oraz przestawianie noży.

Przestawienie odbywa się w ten sposób, że czworokątne czopy *h* wkłada się w otwory bocznych belek *a* w rozmaitych położeniach; najlepiej objaśnia to fig. 4. Każdy nóż może zajmować cztery różne położenia, a położenie ich krawędzi tnących względem ziemi można jeszcze w ten sposób zmieniać, że całą motykę kładzie się na grzbiecie tak, że ziemię przedstawia wtedy linja punktowana. W ten sposób noże tnące mogą zajmować 16 różnych położzeń roboczych.

Przymocowanie i wstawianie noży do bocznych belek *a* można osiągnąć też w inny sposób, np. zapomocą sworzni gwintowanych z nakrętkami, albo zapomocą kół zapadkowych lub innych urządzeń.

Otwory w bocznych belkach ramy wykonuje się nie w środkowej płaszczyźnie podłużnej tej ramy, aby noże wystawały z tej ramy inaczej w położeniu odwróconem (na grzbiecie) niż w położeniu normalnem.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Motyka ślizgowa o kilku przestawialnych nożach, znamionna tem, że noże są osadzone w dwóch belkach bocznych ramy, ślizgających się bezpośrednio po ziemi.

2. Motyka ślizgowa według zastrz. 1, znamionna tem, że noże tnące są zaostrzone jednostronnie względem ich środkowej płaszczyzny podłużnej.

3. Motyka ślizgowa według zastrz. 1 i 2, znamionna tem, że po przewróceniu motyki na grzbiet, noże wcinają się w ziemię pod innym kątem.

4. Motyka ślizgowa według zastrz. 1, 2, 3, znamionna tem, że noże posiadają na końcach czworokątne czopy, zapomocą których osadza się je w odpowiednich otworach bocznych belek ramy i zamocowuje się zapomocą zatyczek, nakrętek, lub w inny sposób.

5. Motyka ślizgowa według zastrz. 1, 2, 3, 4, znamionna tem, że otwory w bocznych belkach ramy umieszczone są poza środkowymi osiami belek bocznych tak, że po przewróceniu motyki na grzbiet, noże zajmują położenie robocze odmienne od normalnego.

Maschinenfabrik
Walter & Kuffer.
Wilhelm Kuttruf.
Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

